

FIL DIRECTE

Notícies en línia

SPC Sindicat de Periodistes de Catalunya

Número 53/ Mes de març de 2006

Sumari

L'SPC i la FeSP lamenten que el Congrés dels Diputats no escolti els periodistes»

L'SPC fa arribar al CAC i a l'Administració un document per valorar la idoneïtat en matèria de condicions laborals per resoldre el concurs per a l'adjudicació de freqüències de TDT»

La candidatura de l'SPC guanya les eleccions a Ediciones Reunidas i Badalona Comunicació»

Contra la proposta centralista i neoliberal de la SEPI»

La meitat dels reporters gràfics pateixen precarietat laboral»

La presència de les dones als informatius és només del 22%»

La Junta de la FeSP defensa els consells audiovisuals»

Renoven només per un mes els contractats per ETT a Telecinco»

Una ràdio holandesa alerta del perill que suposen els *hate media*»

El rerefons de la polèmica sobre el CAC»

La justícia nord-americana denega l'interrogatori dels soldats imputats per la mort de José Couso»

L'SPC i la FeSP lamenten que el Congrés dels Diputats no escolti els periodistes

El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) i la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) lamenten profundament que el Congrés dels Diputats -amb l'única excepció

d'Esquerra Unida-Iniciativa per Catalunya Verds (IU-ICV) i el Bloc Nacionalista Gallec (BNG)-- s'hagi negat a tramitar el Projecte de Llei de reconeixement dels drets laborals dels periodistes. El 21 de febrer passat, al ple de la Cambra es van pronunciar sobre la Proposició no de Llei, presentada per Esquerra Verda, per una Llei de drets laborals dels periodistes. Els grups parlamentaris que van votar-hi en contra han perdut l'oportunitat de reparar la situació de precarietat i de greuge comparatiu amb els altres treballadors que pateixen els anomenats periodistes a la peça, que són més del 30% de la professió. Tots els partits han dit reiteradament que coneixen aquesta situació, però ara que tenien l'ocasió d'ajudar a resoldre-la, s'hi han negat.

La Junta Executiva Federal de la FeSP ha emès un comunicat en el qual considera que és molt greu que molts grups parlamentaris argentins, per justificar el seu vot en contra, que la penosa situació laboral de milers de periodistes s'ha de resoldre per mitjà de la negociació col·lectiva. Aquests grups saben perfectament, perquè els ho hem transmès en més d'una ocasió, que la patronal de premsa diària i no diària es nega sistemàticament a abordar aquest problema, al·legant que aquests informadors no formen part de les plantilles empresarials; i saben, també, que els mitjans audiovisuals ni tan sols disposen d'un conveni del sector.

És més sorprenent encara que algun grup parlamentari hagi justificat el seu rebuig al projecte de Llei amb l'argument que, si entrés en vigor, moltes empreses petites no podrien assumir els costos i tindria greus conseqüències econòmiques per a elles. Significa això que donen suport a la continuïtat de les situacions d'absoluta il·legalitat en les quals desenvolupen la seva tasca milers de periodistes? Per ventura justifiquen la necessitat de portar a terme un expoli per raons econòmiques?

A pesar de la frustració que ha significat aquesta negativa de la immensa majoria del Congrés -i que ja ha provocat accions de protesta, com una concentració de més de 200 professors i alumnes de la Facultat de Comunicació de la Universitat de Sevilla-, la FeSP demana als grups parlamentaris que compleixin allò que van dir en la sessió plenària en la qual van debatre aquest assumpte, quan van afirmar que estan disposats a "agilitar" la tramitació del projecte d'Estatut del Periodista Professional (EPP), admès pel Congrés fa quinze mesos.

Des de la FeSP vam reclamar a tots els grups que, tal com han dit, treguin aquest Projecte de Llei de l'incomprensible

estat de gairebé paràlisi en què es troba a la Comissió Constitucional i facin que sigui una realitat abans que finalitzi aquest any, tal com vénen reclamant milers de treballadors de la informació i les seves organitzacions sindicals i professionals més representatives, a pesar que hi hagi qui s'obstina, amb el suport dels grans mitjans de comunicació, a dir el contrari. «

L'SPC fa arribar al CAC i a l'Administració un document per valorar la idoneïtat en matèria de condicions laborals per resoldre el concurs per a l'adjudicació de freqüències de TDT

Davant el procés d'implantació de la televisió digital, el Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) considera que les administracions haurien de tenir en compte diversos criteris a l'hora de donar llicències o aprovar la posada en marxa de diversos projectes. Actualment s'ha iniciat el desenvolupament de la TDT local de titularitat privada i és previst que en els pròxims mesos es vagi fent en d'altres àmbits del sector.

El plec de condicions que s'ha fet públic en el procés de concessió de llicències de TDT privada de caràcter local inclou alguns aspectes sobre l'estratègia laboral de les empreses, així com la valoració que se'n farà a l'hora d'analitzar les diferents ofertes. L'SPC considera que algunes prescripcions que es fan són relativament ambigües i -sense que s'estigui plantejant un canvi de la normativa un cop endegat el procés- vol suggerir alguns criteris per tal de fer una valoració òptima de les diferents candidatures. No obstant, el Sindicat creu que aquests principis haurien ja de ser norma en d'altres concursos que es puguin convocar en el futur. Així, l'SPC creu que, com a metodologia de treball, caldria tenir en compte els següents criteris:

- 1.- Les empreses de televisió digital terrestre no podran tenir personal sense la contractació laboral adequada a la seva tasca i dedicació real en l'elaboració dels continguts del mitjà.
- 2.- La subcontractació d'activitats a tercers no podrà superar el 50% de la programació ni suposar condicions laborals inferiors per a aquelles persones que les desenvolupin. En qualsevol cas, s'haurà de tenir com a referència normativa la llei vigent en matèria de subcontractació que deriva a l'empresa subcontractadora qualsevol incompliment de l'empresa subcontractada.
- 3.- Caldrà valorar els compromisos d'impulsar en un període raonable de temps la negociació d'un conveni col·lectiu i d'un estatut de redacció.

4.- Caldrà valorar els compromisos sobre la limitació a la presència d'estudiants en pràctiques en la plantilla de treballadors de manera que no suposin un percentatge superior al 10% del global, que les pràctiques no es facin en període no lectiu i que es plantegin realment com a pràctiques d'estudis i no com a ocupació de llocs de treball estructurals. «

La candidatura de l'SPC guanya les eleccions a Ediciones Reunidas i Badalona Comunicació

El Sindicat de Periodistes de Catalunya ha guanyat les eleccions sindicals a l'empresa Badalona Comunicació, que inclou la ràdio, la televisió i la revista municipal de la ciutat, i també a Edicions Reunidas, la divisió de revistes del Grup Z. En tots dos casos, la llista de l'SPC ha obtingut la totalitat de membres dels respectius comitès d'empresa, és a dir, cinc delegats en cadascuna d'elles. D'altra banda, a la televisió pública de Barcelona, Barcelona Televisió (BTV), la candidatura de l'SPC ha obtingut quatre delegats, un més que en les anteriors eleccions. Els resultats a Badalona Comunicació i BTV contribueixen a reforçar la representativitat de l'SPC en l'àmbit de la radiotelevisió local, on té presència destacada en les empreses més importants del sector. «

Contra la proposta centralista i neoliberal de la SEPI

El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) ha mostrat el seu rebuig total a les propostes de la SEPI pel que fa als centres territorials de RTVE, especialment pel que fa a la reducció al mínim de la programació i la informació en català al centre de Sant Cugat del Vallès i, per sobre de tot, a la proposta de tancament de Ràdio-4, la primera emissora en català després de la dictadura. En el comunicat emès per l'SPC el 28 de febrer passat s'afirma que "aquestes propostes amenacen greument molts llocs de treball i són un atac a la difusió de la llengua i la cultura catalanes i a la radiotelevisió en català". L'anunci de la SEPI ha estat unànimament criticat per les organitzacions professionals i sindicals de periodistes, entre les quals hi ha els comitès professionals de TV3 i Catalunya Ràdio.

Els criteris suposadament de falta de rendibilitat econòmica de Ràdio 4 ignoren que ha estat la falta de definició i de voluntat per part d'RTVE el que ha provocat la seva poca

competitivitat, que contrasta amb l'esforç i la capacitat dels seus treballadors. A banda, la proposta de la SEPI ignora plenament la recomanació de l'informe del comitè d'experts per a la reforma dels mitjans públics estatals, que apostava per la seva continuïtat i potenciació.

Exigim del Govern de la Generalitat i de tots els partits polítics catalans una intervenció ferma per aturar aquests plans centralistes i economicistes, i cridem a les forces sindicals i a les entitats socials catalanes a aplegar esforços per defensar una programació a RTVE assolida amb molts esforços per seguir servint a la societat catalana una programació i una informació en la llengua pròpia de Catalunya. «

La meitat dels reporters gràfics pateixen precarietat laboral

El secretari general de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP), Enric Bastardes, va denunciar en l'última jornada de l'*I Congrés de Periodistes Gràfics* -celebrat a Granada els dies 4 i 5 de febrer passats i organitzat pel Sindicat de Periodistes d'Andalusia (SPA) i la FeSP-, que la meitat dels reporters gràfics estan en situació de precarietat laboral, sense contracte fix i treballant a tant la peça. Les conclusions adoptades pels assistents en aquest Congrés són les que es reproduïxen a continuació:

1.- Informació i seguretat

El I Congrés de Periodistes Gràfics acorda:

1.1.- crear un grup de treball mixt de periodistes gràfics, sindicats i forces de seguretat de l'Estat per a la redacció d'un protocol comú que ajudi a definir les actuacions;

1.2.- organitzar de forma conjunta cursos i accions formatives per a forces de seguretat de l'Estat i periodistes gràfics, amb l'objectiu d'avançar en el coneixement dels respectius treballs i millorar l'exercici de les responsabilitats d'ambdues parts;

i considera necessari posar l'accent en les limitacions establertes legalment per a la publicació i difusió d'imatges i no en l'acte de captació de les mateixes.

2.- Drets laborals

El I Congrés de Periodistes Gràfics:

2.1.- crida a la mobilització en les empreses i en el conjunt del sector entorn de la defensa dels seus drets laborals i professionals a través d'organitzacions sindicals;

2.2.- demana a l'autoritat laboral que vigili especialment les condicions de treball de les subcontractacions, que constitueixen una de les principals causes de precarietat laboral;

2.3. - exigeix al Congrés dels Diputats que aprovi en la seva actual redacció el projecte de Llei de l'Estatut del periodista professional (EPP) que permetrà regularitzar la situació dels periodistes a la peça o col·laboradors. Especialment pel que fa a les clàusules d'adscripció dels periodistes a la peça en el règim especial de la Seguretat Social.

3.- Drets d'autoria

El I Congrés de Periodistes Gràfics:

3.1. - exigeix a les empreses periodístiques l'obligada inclusió de l'autor de les imatges o del producte audiovisual en qualsevol format de publicació o emissió. Alhora s'insta els representants dels treballadors a la inclusió d'aquesta obligació en el conveni d'empresa, així com la regulació de les posteriors publicacions o emissions d'aquestes imatges en altres mitjans de la pròpia empresa o de tercers, incloent la seva forma de retribució;

3.2. - crida l'atenció a l'Administració sobre la necessitat d'un organisme de gestió dels drets d'autoria dels periodistes que contempli la corresponent recaptació i retribució dels mateixos. Alhora, exigeix la prompta resolució de les modificacions de la Llei espanyola de drets d'autor, adoptant els drets comunitaris;

3.3. - decideix l'edició biennal del Congrés de Periodistes Gràfics i la constitució d'una comissió de seguiment de les seves resolucions i futures convocatòries.

4.- Radiotelevisió Espanyola (RTVE)

El I Congrés de Periodistes Gràfics demana al Parlament Andalus, al Consell Audiovisual Andalus i al Consell Assessor de RTVE a Andalusia, que es pronunciïn de forma clara i rotunda pel manteniment de l'estructura actual de RTVE a Andalusia, com a referent d'un servei públic audiovisual que coadjuva en la qualitat del sistema democràtic i que afavoreix l'equilibri i la cohesió territorial. El pla de sanejament i viabilitat en una empresa de servei públic ha de compatibilitzar la rendibilitat social amb l'eficiència econòmica, per la qual cosa l'existència de centres territorials de RNE i TVE que atenguin la informació de cada regió i nacionalitat i tinguin capacitat d'oferir-la a la resta d'Espanya i del món, és social i políticament molt rendible.

«

La presència de les dones als informatius és només del 22%

Que la presència de les dones als informatius és només d'un 22% és una de les dades importants del Projecte global de seguiment de mitjans (GMMP) d'enguany a l'Estat espanyol. Aquest treball es va iniciar al 1995 i es porta a terme cada cinc anys. El 16 de febrer del 2005 es va realitzar amb la

participació de 76 països i un equip de centenars de professionals de tot el món. La finalitat d'aquest tercer monitoratge ha estat dibuixar un mapa de la representació de dones i homes en els espais informatius dels mitjans de comunicació. A l'Estat espanyol, aquest treball de recerca, liderat per l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya, amb la col·laboració de la Xarxa Europea de Dones Periodistes i la participació de la secretaria de la Dona de l'SPC, el van realitzar 13 persones fent el seguiment a catorze mitjans de comunicació. En l'àmbit estatal: TVE, Antena 3 TV, Ser Ràdio, *El País*, *ABC*; en l'àmbit autonòmic es van analitzar TV3, TVE Galícia, Catalunya Ràdio, Ràdio 4, *La Vanguardia*; i en l'àmbit local el *Diario de Burgos*, *Diari de Tarragona*, *El Punt*, i *20Minutos*.

En total es van analitzar 218 notícies, en les quals, de les 705 mencions a persones que es van fer, les dones van obtenir el protagonisme de la informació en 153 casos, mentre que els homes ho van ser en 552. En percentatges, el 22% per a les dones i el 78% per als homes. A la televisió hi va aparèixer un 23% de dones i un 77% d'homes; la presència femenina a la ràdio va ser del 12% i la dels homes, el 88%. Pel que fa a la premsa, la representació femenina va ser del 22% i la masculina del 78%. Quant a seccions informatives, el 33% de les dones apareixen a les notícies de famoses, moda, entreteniment, art i cultura; en segon lloc, però molt a prop, amb el 32% estan representades en els temes de violència de gènere, desastres, accidents; a continuació, amb el 13%, les dones ocupen espai a les notícies de política, seguides per les protagonistes en l'àmbit de la salut, la ciència, l'ecologia, amb el 9%. Una altra dada a destacar és que les dones són majoritàries en dos dels 26 epígrafs que es proposaven com a càrrecs o ocupació: sense ocupació i sense especificar, sumant un total del 38,55%. En aquesta mateixa situació, sense atribuir càrrec ni ocupació, apareix només l'11,59% dels homes.

Com a dades curioses, remarcar que, segons aquesta anàlisi, la professió periodística sembla més "igualitària"; els informatius de televisió analitzats són presentats per 43 dones i 37 homes, tot i que com a conductors d'informatius radiofònics s'han comptabilitzat deu dones i 43 homes, mentre que com a reporters de televisió apareixen també més dones, 36, enfront de 22 homes. A la premsa, signen les notícies analitzades 23 dones i 31 homes. Per parlar dels resultats d'aquest projecte i del perquè d'aquesta desigual aparició de les dones als informatius dels mitjans, el dia 1 de març, a dos quarts de vuit del vespre, tindrà lloc una taula rodona al Col·legi de Periodistes. Per ampliar la informació es poden consultar les pàgines webs

La Junta de la FeSP defensa els consells audiovisuals

La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) expressa el seu total suport als consells de l'audiovisual i lamenta que, per desconeixement o per altres interessos, s'hagin difós informacions falses sobre les competències d'aquests òrgans reguladors d'un sector tan important per al dret a la informació de la ciutadania. Aquest pronunciament va ser adoptat per la Junta Executiva de la FeSP, reunida a Madrid l'11 de febrer passat. La Federació de Sindicats considera que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), que ha estat objecte de desqualificacions per haver complert amb la seva feina, no es dedica ni es dedicarà a comprovar si és verdadera la informació que difon un mitjà de comunicació, en contra del que s'ha dit. La seva missió consisteix a vetllar perquè aquestes informacions siguin veraces en el sentit assenyalat en ocasions reiterades tant pel Tribunal Suprem com el Constitucional: el periodista ha de treballar per contrastar la notícia que transmetrà. A més, la FeSP fa una crida a tots els grups parlamentaris del Congrés dels Diputats perquè accelerin la tramitació de l'Estatut del periodista professional (EPP), en el qual es preveu crear un Consell de la informació que tindria funcions similars a les dels Consells de l'Audiovisual en tots els mitjans de comunicació. El contingut íntegre del comunicat emès per la FeSP després de la reunió de la seva Junta es pot consultar a www.sindicat.org/spc/inf/index.php?nid=444&ln=ct «

Renoven només per un mes els contractats per ETT a Telecinco

La crisi dels Informatius de Telecinco ha tingut finalment el seu esclat amb la substitució de Juan Pedro Valentín per Pedro Piqueras. Amb Valentín ha sortit també Fran García, president d'Atlas (productora de continguts audiovisuals de Telecinco, responsable de l'elaboració dels Informatius, programes i del servei d'agència). Però les repercussions en els treballadors ja s'havien fet sentir amb la negociació d'un conveni a la baixa a finals d'any i amb la limitació de les renovacions dels contractats per ETT. I això quan la cadena en el seu conjunt ha tingut rècord de beneficis el 2005.

Fins ara, els contractes per ETT (un 40% de la plantilla d'Atlas, segons el comitè d'empresa) es renovaven per sis mesos, però al desembre les renovacions tenien data de 31

de gener, és a dir, únicament un mes. A aquest fet, cal afegir els acomiadaments que es van produir a les edicions de l'Informativo, a mesura que aquestes anaven minvant (l'informatiu nocturn ja només consisteix en una sèrie de titulars). Els companys en aquesta situació, que en molts casos porten anys a Telecinco, encara no saben què els espera el dia 31 de gener: si se'ls oferirà un altre contracte precari d'un mes a través de l'empresa de treball temporal o si se n'aniran al carrer. «

Una ràdio holandesa alerta del perill que suposen els *hate media*

Un reportatge a la pàgina web de Radio Netherlands alerta del perill provocat pels *mitjans de l'odi*, tal com els defineixen els experts. Es tracta d'aquells que (generalment televisió, ràdio o premsa, encara que hi ha un creixent desenvolupament del paper d'Internet) fomenten les actituds i activitats violentes, la tensió o l'odi entre races, ètnies, grups socials, o països. Generalment ho fan amb objectius polítics. El conflicte es fomenta oferint punts de vista tendenciosos, visions unilaterals (que es construeixen sovint sobre prejudicis i estereotips), per enganyar la ciutadania i mobilitzar-la per a l'acció violenta. El periodista Keith Ferrell destaca que la majoria de llocs web de l'odi, per tal d'obtenir el suport dels lectors, segueixen una sèrie de principis.

(www.media-awareness.ca/english/issues/online_hate/deconst_online_hate.cfm).

En primer lloc, segons aquest autor, es tractaria d'impulsar la paranoia col·lectiva, al·ludint a suposades conspiracions i inventant evidències. Després seria qüestió d'apel·lar a doctrines de tot tipus basades en poders suprems, siguin religiosos o d'altra índole. Finalment caldria explotar, segons l'estudi fet per Ferrell, les pors ancestrals, com la immigració o la necessitat de defensar l'*estil de vida europeu*.

Segons Radio Netherlands, la xarxa de *mitjans de l'odi* és un perill constant: la *ràdio de l'odi* va matar més de 800.000 persones durant la dècada passada, així que la seva influència no pot ser ignorada. Entre els exemples cita el cas de tres executius rwandesos de mitjans de comunicació que van ser declarats culpables d'incitació a la violència durant el genocidi de 1994. Dos d'ells treballaven per a una emissora de ràdio que va difondre llistes de gent que havia de ser assassinada indicant on se la podria trobar. Els tres van ser sentenciats a una llarga condemna de presó. De fet,

es denuncia que aquesta ràdio va ser el primer odi que va aparèixer en aquesta regió.

Europa no té tampoc res de què enorgullir-se: el conflicte dels Balcans va venir precedit d'una acumulació constant de foment d'odi des de diversos mitjans de comunicació. Amb grau menor, en aquest treball de la ràdio holandesa, es destaquen al reportatge les emissores de la COPE, a Espanya, "que han estat sovint acusades, particularment a Catalunya i a Euskadi, de crear conflicte, amb dos dels seus programes, *La Mañana* i *La Linterna*. El Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) renyava durament l'emissora central a Madrid de la cadena en un informe fet públic el 19 de desembre de 2005". «

El rerefons de la polèmica sobre el CAC

La darrera edició en paper de la revista *Comunicació21* publicava un article del secretari general de la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP), Enric Bastardes, en el qual s'analitzava la polèmica suscitada arran de l'aprovació per part del Parlament de Catalunya de la llei de l'Audiovisual i l'aprovació per part del CAC del seu informe sobre la COPE. En aquest escrit s'afirma que "el dictamen del CAC hauria portat cua en qualsevol moment que s'hagués fet públic. Però la llei també, en el moment que fos aprovada. El còctel dels dos fets quasi simultanis ha resultat explosiu. Sobretot perquè fora de Catalunya la consciència sobre la necessitat d'una regulació explícita del sector audiovisual encara és més feble que a casa nostra. I perquè plou sobre mullat. L'ofensiva ja empenya pels editors i els seus portaveus contra el projecte de llei de l'Estatut del periodista professional (EPP), actualment a debat a les Corts Generals, és exactament la mateixa, i amb els mateixos arguments, que l'envestida contra tota intenció de regulació del sector audiovisual. I a més, els editors són ja tots multimèdia i tenen un únic discurs: que ningú no reguli cap dret a la informació".

En aquest article es recorda l'editorial d'un dels diaris amb més audiència de la dreta tradicional espanyola que s'atreveix a pontificar: Qui són els polítics per legislar sobre la llibertat d'expressió? Aquesta sentència comporta dos insults a la intel·ligència. En primer lloc, qui pot negar la necessitat de legislar sobre drets constitucionals com la llibertat d'expressió i d'informació i els seus correl·laris clàusula de consciència i secret professional? I en segon lloc, qui, a part dels polítics, elegits precisament per legislar, té

la potestat i el deure de fer-ho?. El text íntegre d'aquest escrit es pot consultar a www.sindicat.org/spc/inf/index.php?nid=414&ln=ct. «

La justícia nord-americana denega l'interrogatori dels soldats imputats per la mort de José Couso

L'Audiència Nacional ha notificat a la família de José Couso que els Estats Units han denegat la petició de la justícia espanyola d'interrogar els presumptes assassins de José Couso, el sergent Thomas Gibson; el capità Philip Wolford i el tinent coronel Philip de Camp, de la Tercera Divisió d'Infanteria Cuirassada de l'exèrcit nord-americà. El departament de Justícia nord-americana respon així a la comissió rogatòria enviada el mes de juny passat pel titular del Jutjat Central d'Instrucció número 1 de l'Audiència Nacional, Santiago Pedraz, en la qual demanava que es prengués declaració als tres soldats en terra nord-americana. A la seva resposta, les autoritats judicials rebutgen la jurisdicció espanyola i insisteixen en una de les versions donades per l'exèrcit nord-americà per justificar l'assassinat de José Couso i evitar saldar comptes amb la justícia. Així doncs, reitera l'explicació oficial de l'administració dels EUA: que es va dur a terme com a resposta al foc enemic, tal com va determinar unilateralment en un informe l'Estat Major de l'exèrcit nord-americà -l'US Central Command- que dirigia la invasió de l'Iraq.

La resposta de la justícia nord-americana suposa un incompliment clar del Tractat d'assistència judicial en matèria penal i, per tant, justifica la decisió de Pedraz d'emetre una ordre de recerca i captura internacional contra Gibson, Wolford i de Camp, per a la seva extradició a Espanya, adoptada a mitjan del mes d'octubre passat, després que el magistrat constatés la nul·la cooperació de les autoritats dels EUA per aclarir la mort de Couso. L'interrogatori dels tres militars nord-americans era una de les diligències la pràctica de la qual havia sol·licitat la família en la querella presentada davant l'Audiència Nacional el mes de maig de 2003. El càmera de televisió José Couso va morir el 8 d'abril de 2003 després que un tanc nord-americà disparés contra l'Hotel Palestina, on s'allotjava la premsa internacional a Bagdad durant la guerra d'invasió dels Estats Units d'Amèrica contra l'Iraq. En l'atac també va morir el càmera Taras Protsyuk. A la pàgina web www.josecouso.info es pot trobar més informació sobre el cas. «

Revisió lingüística: **Traduït** (<http://traduit.com>)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.

S I N D I C A T D E P E R I O D I S T E S D E C A T A L U N Y A

Ronda Universitat, 20, 3, 1 08007 Barcelona T: 934 127 763 F: 934 121 273 spc@sindicat.org

Web: <http://sindicat.org>